

Skötselplan för Mahults naturreservat i Halmstads kommun

Titel: Mahults naturreservat

Diarienummer: 3568-2013

Författare: Staffan Bengtsson och Monica Mathiasson

Kartor: © Länsstyrelsen Halland © Lantmäteriet Geodatasamverkan © Naturvårdsverket © SGU

Förord

Skötselplanen riktar sig främst till reservatets förvaltare och är utformad så att syftet med reservatet ska kunna uppnås. Reservatet är indelat i skötselområden, och i varje skötselområde beskrivs hur området ser ut idag, vilka kvaliteter man vill ha, och vilka åtgärder som kan behövas. Skötselplanen har en hög ambitionsnivå, men då förvaltarens resurser styrs av politiska beslut är det inte säkert att alla åtgärder kan genomföras. Till hjälp för förvaltaren har därför en prioritering av åtgärderna gjorts.

Innehållsförteckning

Förord.....	1
1. Syfte	3
2. Beskrivning av området.....	4
2.1 Markslag, naturtyper och arter.....	4
2.2 Historisk och nuvarande markanvändning samt naturförhållanden	6
2.3 Beskrivning av bevarandevärden.....	12
2.4 Referenser	13
3. Skötsel av området	14
3.1 Generella riktlinjer.....	14
3.2 Skötselområden	17
4. Friluftsliv och turism	23
Beskrivning.....	23
Mål.....	24
Åtgärder	24
5. Tillsyn, dokumentation och uppföljning	24
6. Sammanfattning och prioritering av planerade skötselåtgärder	25
7. Kartor	27
7.1 Översiktskarta	27
7.2 Skötselkartor	28
7.3 Naturtypskarta	30
7.4 Målnaturtypskarta.....	31
7.5 Livsmiljötyper enligt Natura 2000	32
7.6 Naturvärden och skyddade naturområden	33
7.7 Friluftsliv	34

1. Syfte

Syftet med naturreservatet är att vårda, bevara, återställa och nyskapa värdefulla naturmiljöer samt att skydda, återställa och nyskapa livsmiljöer för skyddsvärda arter. Ett äldre hagmarksområde med förflutet som ängsmark samt omgivande gamla artrika bokskogar, ostörda bäckmiljöer och orörda blandskogar samt övriga löv- och blandskogar med typiska växt- och djursamhällen ska särskilt gynnas.

Naturreservatets skogar ska bevara och utveckla strukturer och funktioner som är viktiga för den biologiska mångfalden, såsom hög, kontinuerlig tillgång av död ved i olika nedbrytningsstadier, gamla eller senvuxna träd, friväxande ekar och bokar samt olikåldrighet i trädskiktet. Skogsmiljöer ska bevaras och utvecklas både genom fri utveckling och genom naturvårdande skötselinsatser.

Reservatet ska vara tillgängligt för rekreation och friluftsliv i den mån det inte riskerar att skada områdets biologiska värden.

Syftet ska uppnås genom att:

- land- och vattenmiljöerna skyddas mot exploatering och produktionsskogsbruk
- gran avvecklas och röjs fortlöpande
- solitära ädellövträd som drabbas av igenväxning friställs
- sådd, plantering och användande av hägn mot viltbete kan genomföras för att gynna ädellövträd och andra lövträd
- ringbarkning och veteranisering kan genomföras
- den trädklädda hagmarken hävdas genom i första hand bete
- hydrologin restaureras
- främmande arter bekämpas om de riskerar att skada de naturvärden som reservatet avser att bevara
- information om områdets naturvärden tillgängliggörs och anläggningar för friluftslivet iordningställs och underhålls
- området i övrigt lämnas för fri utveckling så att mängden död ved och inslaget av gamla träd ökar
- nya kunskaper om hotade och hänsynskrävande arter och naturtyper ska, inom ramen för syfte och föreskrifter för reservatet, beaktas i den löpande skötseln av reservatet.

2. Beskrivning av området

2.1 Markslag, naturtyper och arter

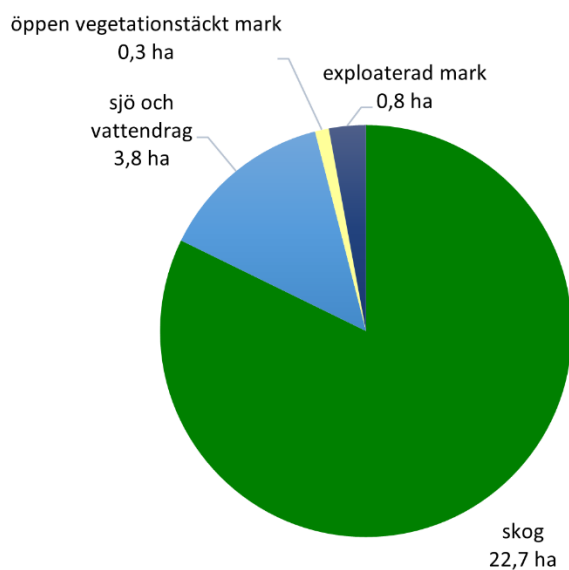
Indelning enligt marktäckedata

Nedan presenteras indelning i naturtyper och arealer av dessa enligt Naturvårdsverkets marktäckedata, som är en satellitbaserad naturtypskartering.

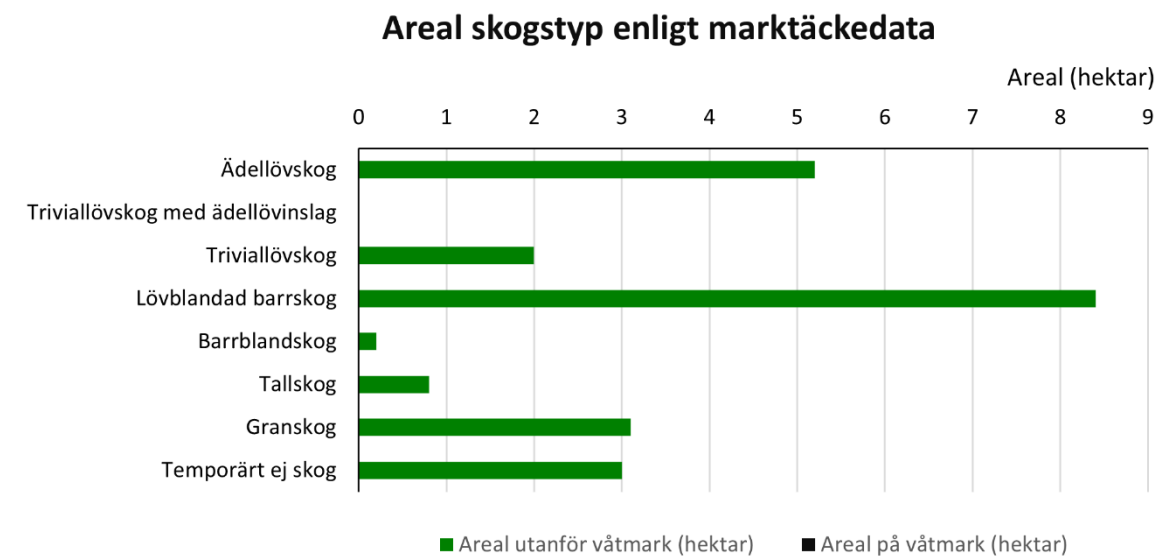
Tabell 1. Arealen av olika naturtyper enligt marktäckedata.

Naturtyper (marktäckedata)	Areal (hektar)
Ädellövskog	5,2
Triviallövskog	2,0
Lövblandad barrskog	8,4
Barrblandskog	0,2
Tallskog	0,8
Granskog	3,1
Temporärt ej skog	3,0
Övrig öppen mark med vegetation	0,3
Exploaterad mark	0,8
Sjö och vattendrag	3,8
Totalt skogsmark	22,7
Totalt produktiv skogsmark	22,7
Totalt all mark	27,6

Markslag i reservatet

Figur 1. Fördelningen av olika markslag inom reservatet enligt Naturvårdsverkets marktäckedata.

Figur 2. Arealen av olika skogstyper i reservatet enligt Naturvårdsverkets marktäckedata.

Arter och livsmiljötyper av Natura 2000-typ

<u>Natura 2000-livsmiljötyper</u>	<u>Areal (hektar)</u>
Mindre vattendrag 3260	<1
Västlig taiga 9010	6,6
Trädklädd betesmark 9070	3,7
Lövsumpskog 9080	fragmenterat längs bäckar och källdråg <1
Näringsfattig bokskog 9110	5,4
Skogsbevuxen myr 91D0	1,3
Totalt	17,1

Gyltigesjön ingår i Natura 2000-området Fylleån, men inom reservatet förekommer ingen livsmiljötyp inom Natura-området.

Natura 2000-arter

Bivråk A072

Spillkråka A236

Rödlistade och regionalt intressanta arter

7 respektive 16 stycken, se förteckning i bilaga 2 till beslutet om naturreservatet.

Figur 3. Vedlavklubba

2.2 Historisk och nuvarande markanvändning samt naturförhållanden

Kring år 1700 Vid denna tid hade utmarkernas skogar redan reducerats kraftigt i södra Halland. Men att döma av Malmströms kartor från 1650 och 1700 (Malmström 1939) så var utmarkerna till Mjöalt, Mahult och Timrilt ännu 1650 bevuxna med bokskog. Kring 1700 hade skogarna minskat betydligt men tycks ha funnits kvar åtminstone i delar av reservatets sluttningszon. Dessa ”bokskogar” hade betats i århundraden och saknade i stort sett all likhet med dagens täta boknatskogar och än mindre med våra produktionsbokskogar. Det var glest mellan träden i skogsbetet och man gynnade i skötseln de stora vidkroniga bokar och ekar som gav riklig ollonskörd. Troligen fanns det här också en del gamla vrakekar, hålträäd och bokhögstubbar bland de bärande träden.

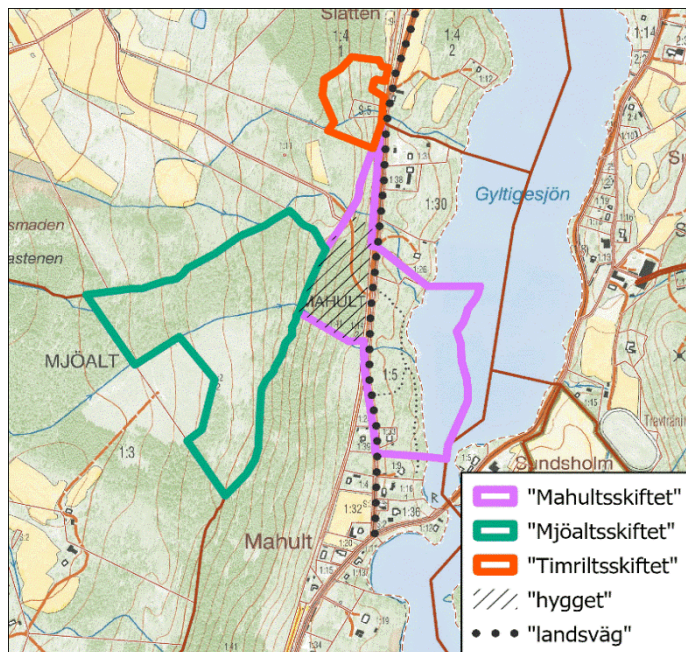
Nuvarande Mjöalt 1:2 kring 1850 Laga skifte genomfördes 1852 för Mjöalt nr 1 (Lilla Mjöalt). Lilla Mjöalt var ett kronohemman på 1/4 mantal. Hemmanet skiftades på två lotter om 1/8 mantal vardera. Reservatsområdet ligger inom utmarksskiftet till den ena av dessa nybildade fastigheter. All mark har av lantmätaren klassats som avrösningsjord (mark olämplig som åker och äng). Ägorna i norr närmast Timrilt går under samlingsnamnet Ryen medan sluttningen i öster benämns Slätthult. Ägorna beskrivs som ”stenbundna backar, stenbacke, backe, anliden, källekarret, sidder och kärr, Gårmossen”. Ett mindre område i söder kallas Ramnakullarna respektive Planterhöjderna. Av den kortfattade beskrivningen får man intrycket att hela utmarksskiftet består av magra ljungmarker, kärr och mossmark och att skog eller trädvegetation saknas. På kartan har våtmarkerna grönmärkats, en antydning om att det handlar om våtmarker. Att de klassats som avrösningsmark och inte som äng kan bero på att de gav alltför magra skördar.

Men bilden är motsägelsefull. Om man får tro Malmströms karta från 1850 så var området skogklätt och samma bild ger Generalstabskartan från 1870 (liksom samma karta från 1898). I området idag hittar man dock inga träd som härrör från denna tidsperiod.

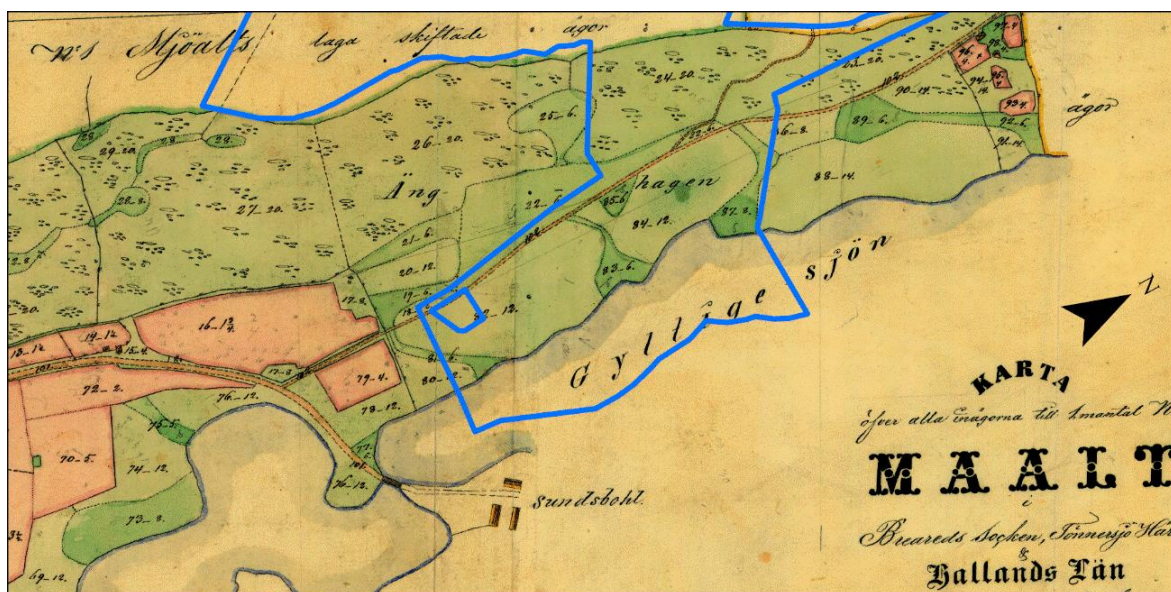
Nuvarande Mahult 1:5 och 1:41 kring 1860

Laga skifte genomfördes 1864 för inägorna till hemmanet Maalt nr 1, motsvarande "1 helt oförmedlat mantal". Handlingarna med karta (figur 5) ger en ganska god bild av hur ägorna såg ut och hur de brukades vid denna tid. Ängsmarkerna ovan landsvägen och närmast Gyltigesjön är fördelade

på fyra avsnitt: Kohagen, Oxhagen, Änghagen och Hästhagen. Reservatsområdet ligger helt inom Änghagen. Området mellan landsvägen och sjön beskrivs som "ljungbackar" och bäckdälderna som "sidder", alla ägorna är klassade som ängsmark. Väster om landsvägen, dvs det nuvarande hygget i sluttningen, finns "skogsbackar, bokskog" och närmast bäcken i söder "gräskärr" och "sidder". Landskapet var sålunda öppet med ljungmark närmast sjön och klätt med bokskog i sluttningen.

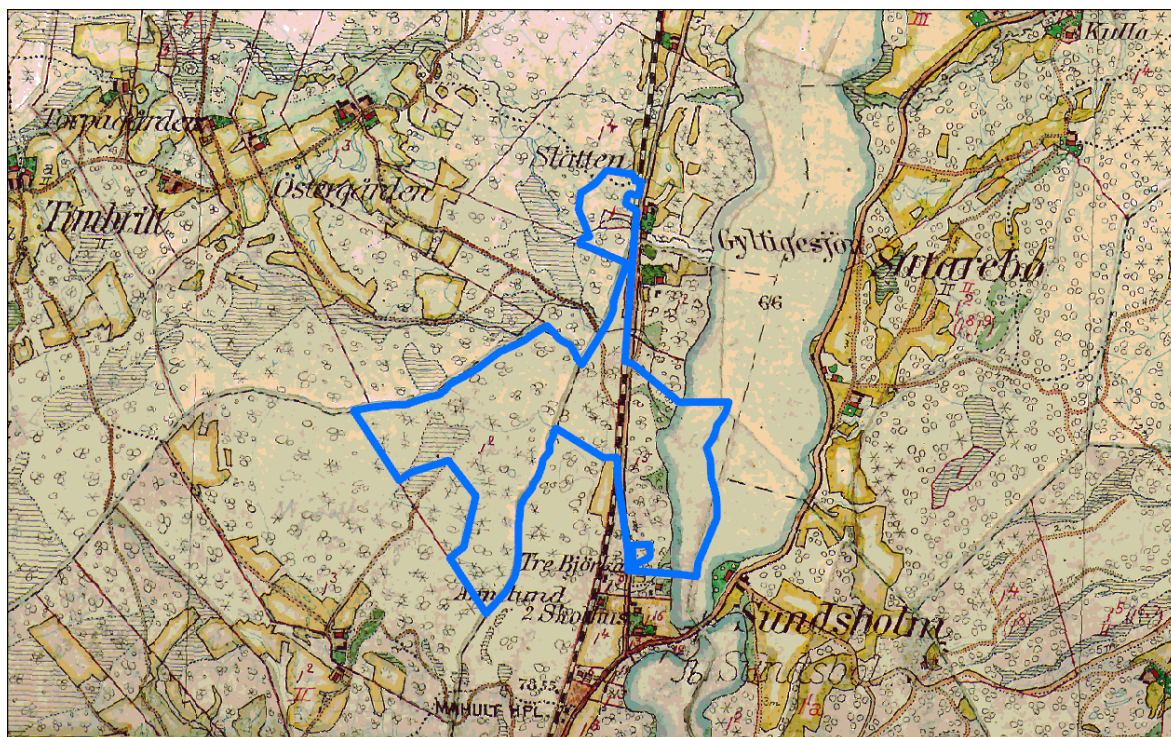

Figur 4. Benämningar på platser i naturreservatet

Figur 5. Mahults inägor enligt laga skifte 1864. Observera norrpilens riktning (som lagts till efteråt).

Kring år 1920 Går vi vidare till Häradskartan 1919-25 (figur 6) så finner vi att hela reservatsområdet försetts med lövträdssymboler. De ljungklädda backarna utefter sjön bär nu också lövskog, det är våra dagars ek, bok och asp som etablerat sig. Sannolikt hade man nu gått över till hagmarksbete på de magra före detta ängsmarkerna. Att lövträden nu får växa upp och breda ut sina kronor tyder på detta, liksom att bokar tolereras på den gamla ängsmarken. Dock hävdades bäckdälderna närmast sjön fortfarande som små ängsmarker. På Mjöaltsskiftet finns också rikligt med symboler för barrträd, liksom lokalt på Mahultsskiftet ovan vägen. Också dagens cirka 100-åriga blandskog med gran, bok, tall och björk har nu etablerats.

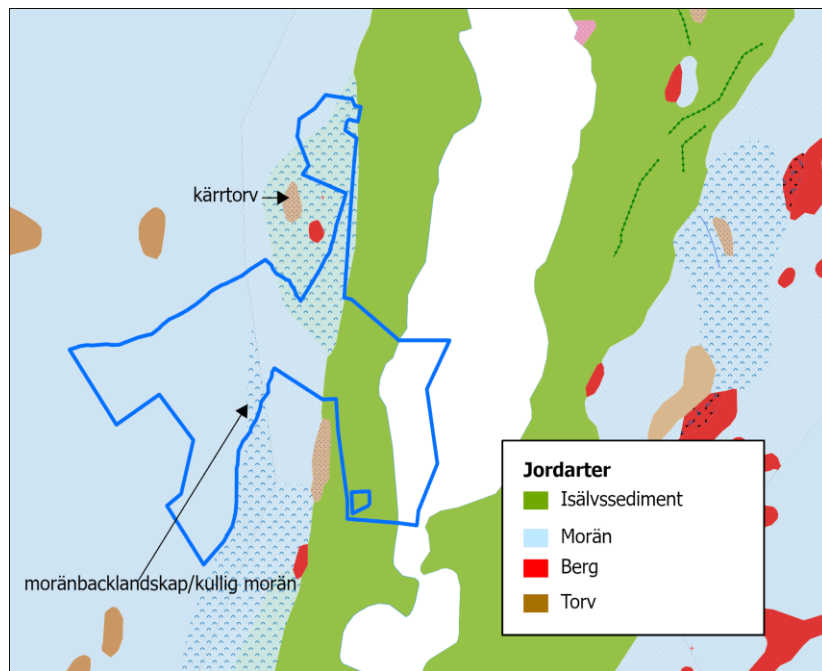

Figur 6. Häradskartan 1919-25.

Kring år 1960 och senare Blandskogen på Mjöalt har under lång tid undgått rationell skötsel sånär som några mindre ingrepp efter stormen Gudrun 2005. Under ett antal decennier har träden åldrats, många granar och björkar har fallit och blivit död ved och skogen har förtätats framför allt genom bokens föryngring. Också bokskogen på Timrilt har länge skonats från skötselningrepp. Samtidigt har Anghagens glesa bestånd invid sjön förtätats genom bokföryngring som nu är på väg upp mot krontaket. Och att döma av gamla flygbilder och 1960-talets ekonomiska kartor så har det nuvarande hygget redan burit två generationer grankulturer.

Geologi Reservatet ligger invid Gyltigesjön i Simlångsdalen utefter dalgångens västsida. Väster om landsvägen reser sig dalsidan till en början brant men högre upp i en svagare sluttning, med en stigning från sjöns 65 m ö h till nivåer kring 150 m ö h i reservatets högst belägna delar. Den dramatiska topografin annonserar att området ligger i övergångszonen mellan kustslätten och sydsvenska höglandet. Den smala remsan mellan landsvägen och sjön tillhör dalbotten med ett markunderlag bestående av isälvsediment, delar av ett

mäktigt stråk som fyller ut stora delar av Simlångsdalen. I de branta sluttningarna i väster vidtar moränavlagringar. Ett särskilt småkulligt avsnitt av sluttningen har landformen "moränbacklandskap" eller "kullig morän", figur 7. På något ställe bryter berg i dagen fram som en mindre bergknalle. Tre bäckar rinner utför sluttningens moränlandskap, i dalbottens sediment återfinns bäckdälderna som vackert utkarvade raviner. Bäckravinerna omges av ett småkulligt landskap som sluttar svagt mot sjön.

Figur 7. Jordarter vid naturreservatet, SGU:s kartvisare Jordarter

Ädellövskogar Utefter Gyltigesjön växer gammal ek- och bokskog i ett landskap som ännu för några årtionden sen var betad trädklädd hagmark. Hagmarkens gamla ekar och bokar finns ännu kvar men sen betet upphörde har boken föryngrat sig ymnigt och en tät ungskog är nu på väg upp i de gamla trädens kronor. Spridd över hela området finns också gammal asp av samma ålder som ek och bok. Många av asparna är hålträd, några döda men flertalet ännu levande. Högstubbar, torrträd och grova lågor finns även av ek, bok och andra lövträd. Flera bäckravin bryter genom den gamla hagmarken, vackert utskulpterade i isälvsunderlaget.

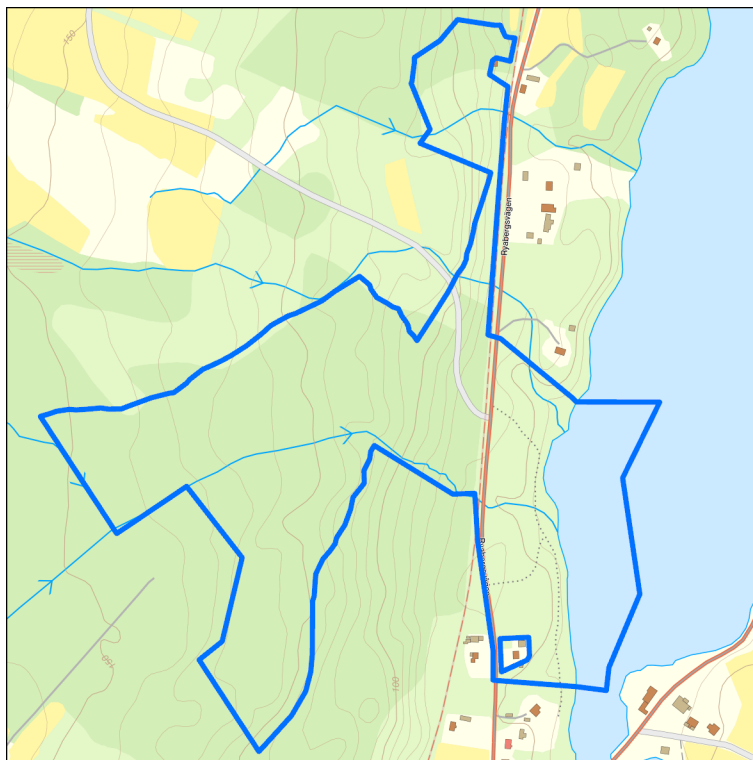
I sluttningen ovan landsvägen växer i norr gammal reslig bokskog med artrik lav- och mossflora. Skogen är orörd med ett rikligt inslag av grova högstubbar med lågor, levande högstubbar, klen senvuxen bok, grov ihålig mulmbok m m. I söder finns äldre delvis stormskadad bokskog med inslag av grov gran, björk och någon tall.

Blandskogar, bäckar och sumpskogar I sluttningen finns också ett område med gammal blandskog med gran och bok. Grova och resliga granar är vanliga, utspridda eller i små grupper. Inslaget av äldre och gammal bok, tall och björk varierar men ökar i sluttningens nedre delar. Utöver de äldre granarna finns ett oftast dominant skikt av medelålders gran, men boken föryngrar sig bättre och vinner numera insteg på granens bekostnad.

Utför sluttningen rinner flera bäckar, ibland nedskurna i underlaget, ibland översilande på bred front. Mellan bäckarna finns i sluttningen också källflöden med tillhörande mindre

backkärr. Gamla alar med små socklar och buketter frodas tillsammans med björk, tall och gran. I området finns även gles sumpskog med tall och inkommande gran.

Omgivningarna En angränsande del av nyckelbiotopen i den gamla bokskogen är skyddad genom ett naturvårdsavtal och strax söder om reservatet finns ett biotopskyddsområde med gammal bokskog. Och på andra sidan sjöarna, utefter Simlångsdalens östra dalsida, finns ett drygt 200 hektar stort sammanhängande område som är skyddat som naturreservat. Området sträcker sig från Sutarebo i

Figur 8. Karta som visar de tre bäckarna i naturreservatet.

norr över Svalilt och Sundsholm till Veka i söder, se karta 7.6. Där dominerar gammal artrik ädellövskog tillsammans med lövsumpskogar och tallskogar. Närheten till alla dessa nyckelbiotoper och andra värdekärnor har stor betydelse för reservatet och för naturvärdenas fortbestånd. I övrigt utgörs landskapet av granskogar, betesmarker och sjöar. Natura 2000-området Fylleån omfattar själva Fylleån men också flera sjöar, däribland Gyltigesjön som är en del av reservatet.

Några fakta om naturskog med gran och bok

Gammal och orörd blandskog med bok och gran är en sällsynthet i vårt land, men kan ibland påträffas i mindre bestånd på "bortglömda" fastigheter. Både gran och bok är så kallade sekundärträd med förmåga att invadera och ta över skogar med ljuskrävande träd. De är mycket skuggtåliga vilket gör det möjligt för fröplantorna att komma upp även under täta krontak, och när de blivit större att efterhand skugga ut de övriga trädslagen. Att bok och gran agerar inom samma ekologiska nisch som dominanta intränglingar har fått många skogsmän och ekologer att fundera över frågan om "vilken av de båda som är starkast" och i slutändan tränger ut den andre. Särskilt aktuell blev frågan sedan granen blivit allt vanligare i bokskogens domäner i västra Småland under 1800-talet. Spekulationerna har pågått i över hundra år nu, men egentligen har inga hårda fakta producerats. Sanningen är den att vi knappast har några skyddade områden med gammal blandskog av bok och gran samt andra trädslag, där sådana studier kan bedrivas. Och definitivt inga alls som är tillräckligt stora för att härbärgera en naturlig dynamik som inrymmer både små- och storskaliga störningar. De flesta teorier som kläckts under årens lopp baseras därför inte på iakttagelser från naturskogar utan från skogar med mer eller mindre aktiv skötsel. Flertalet bedömare har länge lutat åt att granen är en för

boken övermäktigt motståndare. Men redan tidigt fanns avvikande röster, till exempel A. Nilsson (1903) som refereras av Hesselman och Schotte (1906): "Enligt Nilsson synes en regelbunden växling mellan gran och bok äga rum, i det att man ofta finner bokföryngring under äldre gran och granföryngring under äldre bok. I de minsta luckorna i bokskogen föryngrar sig boken, i något större gran och bok. I mycket stora luckor däremot förmår boken ej föryngra sig, utan där inkomma björk, tall och gran. - - Hvarken boken eller granen äger sålunda något bestämt öfvertag i kampen med hvarandra. En viss växling mellan de områden de behärska äger därigenom rum."

Så här drygt hundra år senare känns Nilssons iakttagelser ännu nyktra och välgrundade. Man kan tillfoga att granen har en överlägsen spridningsförmåga med sina vindburna frön, en förmåga som vässas ytterligare genom att redan ganska unga granar utvecklar grobara frön. Å andra sidan är boken den allra skuggtåligaste av de båda, fröplantor och unga träd överlever även hård beskuggning från invaderande gran. Nötskrikan hjälper den också till långspridning in i främmande bestånd, också grandominerade skogar invaderas ofta (ett exempel är Bergs naturskog invid Åtran där boken nu börjar penetrera den gamla granskogen). Förödande stormar och torrsomrar drabbar granen värst med stormfällningar och barkborreangrepp. Dessutom, granen är ett träd som kräver ett mer kontinentalt klimat än boken som är bättre anpassad till oceaniskt klimat. Klimatkrisens stigande temperaturer och högre nederbörd är därmed också till granens nackdel och på sikt kan nog konkurrensen komma att tippa över alltmer till bokens favör.

I Karpaterna och andra av Mellaneuropas bergstrakter finns större reservat med gamla naturskogar som innehåller både bok och gran. En del av dessa har haft ett långvarigt skydd och därmed utvecklats i naturlig dynamik. Granen dominerar på högre nivåer och boken på de lägre, eftersom boken av klimatiska skäl inte kan föryngra sig i höjdlägena. Men i en övergångszon förekommer bok och gran i blandskogar med silvergran och mindre inslag av alm, ask, sykomorlön och skogslön. I dessa skogar tycks bok och gran kunna fortleva tillsammans under respektfull konkurrens.

Här hemma saknas sådana områden med orörd gammelskog av bok och gran. Några mindre områden har dock avsatts under senare tid, ett intressant exempel är Siggaboda i Småland vid gränsen mot Skåne och Blekinge. Också en mindre del av Biskopstorp har avgränsats för fri utveckling med både bok och gran, liksom det lilla Rågetaåsen (13 hektar). Eftersom de skyddade arealerna är små är det svårt att dra några säkra slutsatser, men på Rågetaåsen är trenden under de senaste 20 åren att granen får ge vika för boken. Då Rågetaåsen år 2000 avsattes som naturreservat möttes besökaren av magnifik blandskog med gammal bok och gran. Men många gamla granar föll för stormarna Gudrun 2005 och Per 2007 medan boken klarade sig nästan oskadd, och även därefter har granar dukat under för storm och barkborrar. I reservatet finns nu avsevärt fler granlångor än levande granar. Samtidigt är många små granplantor så effektivt beskuggade under bokarnas täta krontak att de förtvinar och inte lyckas ta sig upp mot ljuset. En lärdom från Rågetaåsen och andra områden är att hårda stormar är till granens nackdel, liksom granbarkborren. Att skogen i Rågetaåsen växer i en relativt bördig sluttning har nog betydelse för konkurrensförhållandet – i glesare skog på näringsfattig råhumus är boken svårföryngrad vilket ger granen vissa fördelar.

En intressant studie (Grundmann et al 2011) från Siggaboda, Rågetaåsen och Tulseboda (Blekinge) visar samma tendens, det vill säga att klimatförändringarna favoriserar boken i den

interna konkurrensen med gran. Boken kan dra fördel av allt varmare somrar och förlängd vegetationsperiod, medan granen hotas alltmer av "biotiska och abiotiska störningar". Bokens vitalitet och konkurrensförmåga ökar medan granens minskar, vilket "kan förändra utbredningsgränserna för bägge arterna i Sverige".

Blandskogen med bok och gran i Mahultsreservatet är inte anmärkningsvärt gammal men har till stora delar lämnats orörd under ett antal decennier. Den kan därför utvecklas till ett värdefullt referensområde för studier av dynamiken mellan gran och bok i naturskog. Förutom i Mahults naturreservat förekommer blandskog med bok och gran som lämnats för fri utveckling i Hallands naturreservat i Rågetaåsen, Bergs naturskog, två områden i Biskopstorp, Göstorps skog samt i Dullaberget (som är ett Natura 2000-område och kyrkoreservat.)

2.3 Beskrivning av bevarandevärden

Biologiska värden

Den gamla bokskogen (nyckelbiotop) har mycket höga bevarandevärden med bland annat senvuxna träd, håligheter, mulm och en hel del död ved. Lav- och mossfloran är särskilt artrik med bland annat tre rödlistade lavar (bökkantlav NT, bokvårtlav NT och violettgrå porlav NT) och en rad andra sällsynta arter som är knutna till gamla bokar och grov död ved. Särskilt kan vedlavklubban (VU) nämnas som finns på flera ställen i reservatet och växer på lågor av bok. Den igenväxande hagmarken invid sjön är också nyckelbiotop med många gamla och grova lövträd av hagmarkstyp, en biotop som efter restaurering kommer att bli än värdefullare. Blandskogen med gran och bok är ett ovanligt inslag med biologiska värden knutna till gamla träd och död ved, men är också ett värdefullt referensområde för gammal blandskog med gran och bok.

Flera bäckar rinner från väster till Gyltigesjön i öster. Bäckarna är alla små, sällan mer än 4 dm breda och 1 dm djupa, men på några ställen där marken är plan breder de ut sig till grunda översilningskärr. Bottensubstratet utgörs av sand, grus, sten och block i olika delar där den branta sluttningen domineras av stora block, medan det är sand och grus närmast sjön. Längst i väster finns ett lager grovdetritus ovanpå sanden eftersom bäcken här omges av tät skog. I denna del finns rikligt med stor näckmossa som är en grov och karaktäristisk vattenlevande mossa (i alla fall den södra bäcken). Närmast sjön har bäckarna skurit sig ner i isälvsavlagringarna till djupa raviner. Den kraftiga sluttningen i kombination med mängder av sten och trädrötter i bäckfårorna gör att vattnet syresätts genom mycket låga men återkommande fall. Det finns goda förutsättningar för bottenlevande organismer i bäckarna, som lär vara fria från fisk, väl syresatta och med ostörd hydrologi. Öster om sjön finns två rödlistade nattsländor i bäckar av motsvarande karaktär. Dessa kan mycket väl finnas även i Mahults bäckar.

Fågellivet är rikt med många av lövskogens och hagmarkernas arter. Bland fåglar som säkert eller sannolikt häckar i området eller dess nära omgivning kan nämnas bivråk (NT), spillkråka, gröngöling, göktyta (NT), mindre hackspett (NT), skogsduva, trädlärka, stjärtmes, entita (NT), stenknäck och nötkråka.

Från reservatet har noterats sex stycken livsmiljötyper och två stycken fågelarter som

omfattas av art- och habitatdirektivet respektive fågeldirektivet i Natura 2000, listade på sidan 5. Totalt är 7 rödlistade och 16 regionalt intressanta arter noterade i eller alldeles i närheten av reservatet.

Geologiska värden

Bäckkravinerna är vackert utskulpterade ur isälvsaterialet invid sjön.

Kulturhistoriska värden

Lämningar finns efter en skvaltkvarn vid den norra bäcken på Timrilt s:5. Det finns även stengårdsgårdar i skogarna.

Biologiskt kulturarv

Vidkroniga ekar, bokar och aspar invid sjön, formade av långvarigt hagmarksbete.

Friluftsvärden

Simlångsdalen är ett område av stor betydelse för det rörliga friluftslivet. Området ingår dessutom i riksintresse för friluftsliv (FN12).

Prioriterade bevarandevärden

De gamla bokskogarna. Hagmarkerna med ek, bok och asp. Blandskogar och bäckmiljöer.

2.4 Referenser

Artportalen. www.artportalen.se

Ekonomiska kartan 1969 Timrilt, 1969 Breared.

Generalstabskartan 1870 och 1898.

Halmstad kommun m.fl. 2021. Banvallsleden. Brogård-Simlångsdalen. Kulturhistoria, naturvärden och skötsel.

Häradsekonomska kartan över Halland 1919-25.

Grundmann, B. M., Bolte, A., Bonn, S. och Roloff, A. 2011. Impact of climatic variation on growth of *Fagus sylvatica* and *Picea abies* in Southern Sweden. Scandinavian Journal of Forest Research.

Hesselman, H. och Schotte, G. 1906. Granen vid sin sydvästgräns i Sverige. Meddelanden från Statens skogsförsöksanstalt.

Laga skifte nr 1 Lilla Mjöalt alla ägor 1852, akt 13-BRE-65.

Laga skifte nr 2 Mjöalt alla ägor 1861-62, akt 13-BRE-103.

Larsson, K. och Simonsson, G. 2003. Den halländska skogen – människa och mångfald. En underlagsrapport till en regional strategi för skogsskydd. Länsstyrelsen i Halland, Halmstad. Meddelande 2003:7.

Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen. 2021. Värdeetrakter för skog och prioriterade skogstyper i Hallands län: underlag för arbetet med formellt skydd av skog – Länsstyrelsen i Hallands läns meddelande 2021:02.

Löfgren, R. & Andersson, L. (red.). 2000. Sydsvenska lövskogar och andra lövbärande marker. Naturvårdsverkets rapport 5081.

Malmström, C. 1939. Hallands skogar under de senaste 300 åren. Meddelande från Statens skogsförsöksanstalt 31.

Naturvårdsverket och Skogsstyrelsen. 2024. Nationell strategi för formellt skydd av skog – Naturvårdsverkets och Skogsstyrelsens reviderade nationella strategi för formellt skydd av skog. Naturvårdsverkets rapport 7168.

Nilsson, A. 1903. Svenska växtsamhällen. Tidskrift för skogshushållning.

SGUs kartvisare Jordarter.

Ägomätning av inägorna till nr 1 Mahult 1864, akt 13-BRE-103.

3. Skötsel av området

3.1. Generella riktlinjer

Död ved

Ingen ved av lövträd eller tall får föras ut från reservatet, utan den ska lämnas så att mängden stående och liggande död och döende ved ökar. I skötselområde 3 med fri utveckling gäller detta även granved.

Om träd i vattendrag riskerar att orsaka översvämningar på mark utanför reservatet, bör de i första hand flyttas så att de ligger längs med bäckfåran för att minska den dämmande effekten och i andra hand flyttas till annan plats i reservatet.

Selektivhuggning och röjning i hagmarken

Den starkt igenvuxna hagmarken ska öppnas upp genom avverkning av yngre och medelålders träd, framför allt bok, av igenväxningskaraktär och genom röjning. Syftet är att skapa luckor, öppna betesytor och ge utrymme för de äldre trädens kronor. Dungar av träd lämnas också så att det bildas en mosaik av öppna och slutna miljöer. Restaureringshuggningen görs successivt med flera års mellanrum för att inte utsätta de gamla hagmarksträden för ljus- och torkchocker samt för att hålla återväxten av sly under kontroll. Eftersom avvecklingen av underbeståndet av bok sker successivt så kan även smågrupper av yngre bok finnas kvar en tid mellan hagmarksträden. Dessutom finns buskar och småträd som hassel, apel, rönn, nypon och hagtorn samt eventuella efterträdare till hagmarksträden av ung ek och bok. All avverkad lövved grövre än 15 cm kvarlämnas i hagmarken som vältor och lövdepåer för vedinsekter, merparten i solvarmt läge. Riset efter röjning av sly och unga träd kan läggas i högar i olika lägen. En del ved och ris kan läggas även på hygget i skötselområde 5, avd 6 och 7. Vissa högar kan brännas för att skapa brännfläckar i solexponerade lägen.

Hagmarksbete

Betet ska sätta sin prägel på hagmarken genom att skapa öppna gräsklädda betesytor och genom att hålla tillbaka återkommande slyuppväxt. Betetrycket bör hållas på en balanserad nivå för att dels hämma igenväxning, dels lämna utrymme för blomväxter att sätta frö och samtidigt vara värdväxter för insekter som hinner fullborda sin reproduktion. Ett något hårdare bete kan behövas till en början för att senare bli mer extensivt.

Plantering, lövröjning

Hygget ovan vägen (avd 6 och 7) planterades 2021 glest med lövplantor (500 bok, 200 lönn, 100 hassel och 20 lind). Hassel och lönn koncentrerades framför allt till bäckdälderna och det mesta av linden uteder vägen, boken mer spritt över hygget. Eventuellt kan stödplantering med samma lövslag göras senare vid behov. Röjning av det uppväxande beståndet bör göras för att framför allt gynna de planterade trädslagen.

Om det blir aktuellt att plantera ytterligare skogsplantor ska de i första hand flyttas från lämpliga områden i reservatet. Bara då de inte går att hitta i området ska plantor köpas in och då i första hand av halländsk härstamning.

Granavveckling i skog

Spontan igenväxning med gran förekommer i stora delar av reservatet. All ung gran röjs återkommande i hela reservatet, undantag se nedan. Yngre och medelålders gran finns också på åtskilliga ställen i reservatet. Sådan gran ska selektivhuggas eller ringbarkas. Äldre granar och grova granar, solitärt eller i små grupper, bör sparas på platser där granarna bidrar med skydd för djurlivet eller skapar variation. I något område ska fri utveckling med gran råda (skötselområde 3). Mer detaljerade anvisningar ges i respektive skötselområden.

Restaurering av hydrologin

Enstaka mindre diken förekommer i reservatet vilka avvattnar lokalt och förorsakar igenväxning. Dessa kan läggas igen såvida detta är möjligt utan att omgivande marker utanför reservatet påverkas negativt. Träd och massor (jord, torv m m) i anslutning till diken som ska läggas igen får användas till dämmen och som fyllnadsmaterial för att lägga igen diken. Där rensning av sten i bäckar förekommit kan dessa läggas tillbaka.

Veteranisering

Veteranisering kan utföras på lämpliga yngre och medelålders träd i hela reservatet utom skötselområde 3. Veteranisering är en naturvårdsmetod där man på yngre eller medelålders träd med motorsåg eller annat redskap skapar skador, strukturer, substrat och mikromiljöer som normalt bildas i mycket äldre träd. Syftet är att påskynda utveckling av död ved och andra gynnsamma strukturer, samt att gynna uppkomsten av innanröta, röthål, savflöden och senvuxna träd.

Fri utveckling

Blandskogen i skötselområde 3 som domineras av gran och bok ska lämnas för fri utveckling. Gran som angripits av granbarkborre ska lämnas kvar som död ved i skötselområdet. Detsamma gäller stormfällda granar. Angripna eller fallna träd får ej avverkas, upparbetas eller randbarkas.

Hänsyn till kulturmiljöer

Fornlämningar är skyddade enligt lag, men även andra kulturspår kan behöva skyddas och vårdas. Åtgärder till stöd för kulturlämningarna (husgrunder, hålvägar, potentiell fossil åker m m) kan vara till exempel röjning eller avverkning av vissa träd som skadar objekten men även bete kan vara lämplig skötsel. Skötsel på sådan mark bör ske i samråd med

expertis från kulturmiljövården.

Främmande arter

Om främmande arter upptäcks i reservatet, bör de bekämpas om de riskerar att påverka de naturvärden som reservatet avser att bevara. Bekämpning kan även ske om den främmande arten inte riskerar att påverka reservatets naturvärden men det finns nationellt eller internationellt intresse av att bekämpa arten, under förutsättning att det inte motverkar reservatets syfte. I dagsläget har inga sådana arter noterats.

Utsättning av arter

Det är tillåtet att sätta ut organismer i reservatet om det behövs för att öka en arts möjlighet till långsiktig överlevnad nationellt eller regionalt men endast om det inte motverkar reservatets syfte, och endast om arten är hotad enligt den nationella rödlistan.

Banvallsleden

Utmed den asfalterade landsvägen löper Banvallsleden som här även inkluderar Hallandsleden, populär att både cykla, promenera och rida på. Banvallsleden går mellan Halmstad och Bolmen vidare bort mot Karlshamn. Den del som går genom reservatet underhålls av Halmstads kommun. I underhållet ingår vid behov hyvling, grusning och skyltning samt avspärrning av motortrafik. Ledens sträckning genom naturreservatet får beläggas med asfalt om det finns behov för det. Släntklippning och röjning av sly och buskar får utföras inom hela banvallens bredd. Halmstads kommun ansvarar för bortforsling av nedfallna träd från reservatet över leden. Träden ska läggas tillbaka i reservatet som död ved. Bedömer kommunen att det finns riskträd i reservatet som kan komma att trilla på leden, ska Länsstyrelsens naturreservatsförvaltning kontaktas för samråd och eventuell åtgärd. Befintliga ledningar, kablar eller rör i banvallen får underhållas och nya får grävas ner om det inte påverkar mark eller vatten i reservatet.

3.2 Skötselområden

Reservatet är indelat i 6 skötselområden redovisade på skötselkarta 7.2. Varje skötselområde utgörs av en eller flera avdelningar, där varje avdelning har likartad naturtyp och likartade beståndsegenskaper. Namngivningen av skötselområdena baseras på dominerande skötselåtgärd och målnaturtyp.

1. Selektivhuggning, röjning, bete – trädklädd hagmark
2. Selektivhuggning, granröjning – bokskog, bäckravin
3. Ingen åtgärd – blandskog, blandsumpskog
4. Selektivhuggning, granröjning – lövskog, blandskog, tallsumpskog
5. Plantering, röjning – ädellövskog, blandskog
6. Ingen åtgärd - vattenområde

Skötselområde 1: Selektivhuggning, röjning, bete – trädklädd hagmark

Avdelning: 22, 23

Areal: 3,7 hektar

Beskrivning: Småkuperad något kullig mark på isälvsavlagringar mellan landsvägen och Gyltigesjön. Gammal inägomark, därefter hagmark som sedan vuxit igen. Omväxlande bestånd av ek och bok med glest stående gamla hagmarksträd med välutvecklade kronor. Träden är 120 år enligt värderingen. Ekskogen i söder (avd 23) är gles och ganska lågvuxen, hedartad med blåbärsris som dominant i fältskiktet. I den norra halvan finns blandskog med ek och bok (avd 22). Här och var finns även gamla aspar som inslag i både ek- och bokskogen. Många av asparna är hålträd, några döda men flertalet ännu levande. Särskilt värdefull är en grupp, kanske 15-20 träd, med jättelika gamla aspar vid den mellersta bäckens utlopp i sjön. Enstaka gamla tynande enar bekräftar områdets igenväxning. En yngre bohuslind växer vid väggkanten. Artdatabanken bedömer att den spritt sig från planteringar. Högstubbar, torrträd och grova lågor finns av ek, bok, asp och andra lövträd. Också i gamla bokar finns bohål efter hackspettar. Sedan betet upphört har boken föryngrat sig i stor skala mellan de gamla hagmarksträden. En tät ungskog breder nu ut sig som är på väg upp i krontaket, till nackdel inte minst för de gamla vidkroniga ekarna. Hela området är nyckelbiotop, fällmossa och guldlockmossa har påträffats.

En av de två största bäckarna från sluttningen högre upp rinner ravinlikt nedskuren i underlaget. Vid utloppet står en väldig vidkronig gammal sparbanksek samt ovan nämnda aspgrupp.

Mål: Hagmark med gamla ekar, bokar, aspar, tallar och andra lövträd. Kring de gamla träden huvudsakligen öppen betesmark men även dungar av framför allt bok. Eftersom avvecklingen av underbeståndet av bok sker successivt så kan även smågrupper av yngre bok finnas kvar en tid mellan hagmarksträden. Dessutom finns buskar och småträd som hassel, apel, rönn, nypon och hagtorn samt eventuella efterträdare till hagmarksträden av ung ek och bok. Utefter strandlinjen omväxlar träd- och buskvegetation med öppna gluggar. Det är värdefullt med död ved i vattenmiljön.

Åtgärder:

- Uppsättning av stängsel, bete med nötkreatur och/eller får.
- Successiv avverkning av de unga bokarna, triviallöven och granarna. Rönn, sälg, asp och andra småträd lämnas kvar liksom efterträdare av ek och bok. De senare hägnas vid behov. Lämna träd kring bäcken.

Figur 9. Ek som danats av ljusa förhållanden

- All avverkad lövved lämnas kvar i faunadepåer och rishögar. En del ved och ris kan läggas även på hygget i skötselområde 5, avd 6 och 7.
- Återkommande röjningar.
- Plantering av hassel, apel, rönn, nypon och hagtorn vid behov, ev minihägn.
- Träd som faller ut i vattnet kvarlämnas.

Skötselområde 2: Selektivhuggning, granröjning – bokskog, bäckravin

Avdelning: 1, 2, 3, 4, 5, 19, 20, 21

Areal: 5,4 hektar

Beskrivning: Bokskogar finns både i norr och i söder. I norr (avd 3, 4, 5) reslig olikåldrig bokskog med många riktigt gamla träd. Skogen är orörd i senare tid, avd 3 är dock sannolikt ljushuggen på sent 80- eller tidigt 90-tal. Rikligt inslag av grova högstubbar med lågor, även levande högstubbar, klen senvuxen bok, grov ihålig mulmbok m m. Omväxlande glest till luckigt och välslutet, skittat. Området är klassat som nyckelbiotop. Värdefull lav- och mossflora med bland annat tre rödlistade lavar (bökkantlav, bokvårtlav, violettgrå porlav), samt glansfläck, rostfläck, olivklotterlav, fällmossa, guldlockmossa, grov fjädermossa, platt fjädermossa, kornbandmossa och västlig husmossa. Dessutom har det påträffats vedlavklubba (VU), kruskantarell och jättesvampmal. Två av reservatets bäckar rinner genom bokskogen. Mitt i slutningen i avd 4 har den norra bäcken (efter våldsamt skyfall den 26 juni 2022 då det föll 150 mm regn på 3 timmar i området) eroderat bäckfåran med följden att ett cirka 3 meter djupt tråg karvats ut i underlaget. I bäckravinen finns även ett inslag av lönn. I avd 1 och 2 är bokskogen delvis yngre, med inslag av ek och gran.

Avd 20 och 21 är en bäckravin där två bäckar rinner samman strax före utloppet i sjön. Ravinen är djupt och vackert utskulpterad i isälvsunderlaget. Här växer grov och vidkronig bok och ek, gamla aspar, lönn och al. Den hotade svampen vedlavklubba växer här på en boklåga. Majbräken, vitsippor och liljekonvalj. I söder (avd 19) äldre bokskog med varierande inslag av grov gran, björk och någon tall. Den norra delen är stormskadad med kvarstående gles skog samt stående och liggande grov död ved, framför allt av gran. Flerstammiga äldre bukettbokar. Nära gränsen i söder ett friställt tallbestånd samt en liten bäckdäld med äldre al, bok och gran.

Mål: Gammal orörd bokskog utan gran med rik artuppsättning. Efterhand som skogen åldras och genom naturliga störningar uppstår allt fler typiska naturskogselement: hålträd, mulmträd, bokhögstubbar, grova lågor och stormluckor med föryngring. Bäckravin och bäckar med ostört bäckflöde. Gammalt tallbestånd i söder.

Åtgärder:

- Selektivhuggning/ ringbarkning av gran framför allt i avd 1.
- Röjning av inkommande gran vid behov.

Figur 10. En av de många bäckarna i reservatet.

Skötselområde 3: Ingen åtgärd – blandskog, blandsumpskog

Avdelning: 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15

Areal: 7,9 hektar

Beskrivning: Gammal men olikåldrig och välskiktad blandskog (avd 8, 10, 13, 15) bestående av gran, bok, tall, björk med inslag av ek och asp samt al längs bäckar och våtmarker. Granen är mestadels det dominerande trädslaget, framför allt i sluttningens övre delar, men i en nedre remsa i öster dominerar boken. Nästan överallt i området finns gamla grova och resliga granar, utspridda eller i små grupper. En del av dem är döda torrakor, högstubbar och lågor, särskilt i söder bland bokarna där stormar härjat. Utöver de äldre granarna finns ett yngre och oftast dominant skikt av medelålders gran. Inslaget av äldre och gammal bok, tall och björk varierar men ökar i sluttningens nedre delar. Påfallande är emellertid att yngre medelålders bok förekommer nästan överallt och är på väg upp mot krontaket. Denna succession mot bokskog har medfört en förtätning i beståndet. Längst i väster finns en bred remsa med talldominerad blandskog med inslag av bok, gran, björk och ek (avd 14), även här med underbestånd av bok.

Utför sluttningen rinner flera bäckar, ibland nedskurna i underlaget, ibland översilande på bred front (avd 8, 9, 10, 11, 12). Mellan bäckarna finns i sluttningen också källflöden med tillhörande mindre backkärr. Gamla alar med socklar och buketter frodas tillsammans med björk, tall och gran. I området finns även gles sumpskog med tall och inkommande gran (avd 9). Uppe i norra hörnet mot Timrilt bräddar bäcken med översilad sumpskog av al, gran, bok och tall. Denna bäck delar sig här i två olika flöden som återförenas i bäckravinen avd 20, 21.

Mål: Gammal orörd naturskog med gran, bok och andra lövträd samt tall. Fortsatt naturlig succession med ”ädel kamp” mellan skuggträdslagen bok och gran. Ostörda bäckmiljöer och översilade sluttningar med orörd gammal sumpskog med al, björk, tall och gran. Efterhand som skogen åldras och genom naturliga störningar uppstår allt fler typiska naturskogselement: hålträd, bokhögstubbar, grova lågor av gran och lövträd, gammeltallar med krokodilbark och stormluckor med föryngring

Åtgärder:

- Inga

Figur 11. Ytterligare en av de många bäckarna i reservatet.

Figur 12. Blandskog med olikåldriga träd med mycket struktur (avd 8)

Skötselområde 4: Selektivhuggning, granröjning – lövskog, blandskog, tallsumpskog

Avdelning: 16, 17, 18

Areal: 3,7 hektar

Beskrivning: Ungskog med björk på ett tidigare kalhygge efter gran (avd 16). Söder därom finns ett bestånd med fuktig talldominerad blandskog, inslag av äldre al (avd 18). Intill finns tallsumpskog med björk och tätt med gran (avd 17).

Mål: Gammal blandskog och sumpskog utan gran.

Åtgärder:

- Selektivhuggning/ringbarkning av gran, som görs successivt.
- Diversitetsröjning i björkungskogen för att gynna övrigt löv och tall.
- Röjning av inkommande gran vid behov.

Skötselområde 5: Plantering, röjning – ädellövskog, blandskog

Avdelning: 6, 7

Areal: 2,7 hektar

Beskrivning: Kalhygge efter gran, nu med tjockt fältskikt av kruståtel, hallon, piprör m m. Spridda björkplantor. Hygget planterades 2021 glest med lövplantor (500 bok, 200 lönn, 100 hassel och 20 lind). Hassel och lönn koncentrerades framför allt till bäckdälderna och mesta linden utefter vägen, boken mer spritt över hygget.

Mål: Ung självföryngrad blandskog med inslag av planterade lövträd. Till en början med dominans av björk och eventuellt tall men som på lång sikt successivt övergår till bokdominerad lövblandskog.

Åtgärder:

- Naturlig föryngring med löv och tall.
- Vid behov stödplantering senare med samma lövslag som tidigare. Hägn vid behov.
- Röjning av det uppväxande beståndet framför allt för att skapa variation och gynna de planterade trädslagen.
- Återkommande röjning av gran.

Skötselområde 6: Ingen åtgärd – vattenområde

Avdelning: 24

Areal: 3,8 hektar

Beskrivning: Del av Gyltigesjön. Ingår i Natura 2000-området Fylleån.

Mål: Sjöns stränder bör präglas av naturliga processer som isavhyvling, och naturliga vattenståndsvariationer.

Åtgärder:

- Inga

4. Friluftsliv och turism

Beskrivning

Den trädklädda hagmarken i östra delen av naturreservatet ligger vackert intill Gyltigesjön. Efter restaureringsinsatser genom röjning och ett återinfört bete kommer sjön att kunna skådas från vägen. Utmed bilvägen löper Banvallsleden som här även inkluderar Hallandsleden, populär att både cykla, promenera och rida på, se karta 7.7. Banvallsleden går mellan Halmstad och Bolmen vidare bort mot Karlshamn. Den del som går genom reservatet underhålls av Halmstads kommun.

Invid landsvägen finns två parkeringsfickor, där det också finns några gamla skyltar. En äldre stig utgår från den södra parkeringsytan, passerar genom reservatet invid sjön och går därefter upp till vägen vid den norra parkeringsfickan. Stigen passerar en rastplats med bord och bänkar nära stranden.

Övriga delar av reservatet erbjuder idag naturskogar av bok- och blandskogar samt ungskogar i plan och sluttande mark ner mot hagmarken och vägen. Här kan man ströva fritt utan etablerade stigar.

Figur 13. Rastplats vid Gyltigesjön.

Att ta sig hit

Reservatet är lättillgängligt med bil och cykel. Det är även lätt att promenera dit via Banvallsleden/Hallandsleden. Det finns en busshållplats vid norra parkeringen som heter ”Timriltsvägen”.

Mål

Syftet ska vara att bjuda på fina vandringar och naturupplevelser samt att förmedla information om hagmarkens och skogens naturvärden och kulturhistoria samt om de insatser som sker för att bevara naturvärdena. Området ska vara tillgängligt på ett sätt som inte äventyrar naturvärdena.

Åtgärder

- Underhåll av 1-2 parkeringsplatser.
- Två informationsskyltar sätts upp invid den södra parkeringsplatsen och vid busshållplatsen. Tavlorna ska underhållas vid behov.
- Ta bort de gamla skyltarna, en vid var parkeringsplats, samt soptunnan som står strax innanför den södra.
- Underhåll av 1-2 rastplatser.
- Stigen mellan parkeringsplatserna, inne i ekhagmarken, markeras som vandringsled.
- Från Hallandsleden bör det finnas hänvisning till vandringsleden i reservatet på andra sidan vägen. Hallandsleden bör inte gå i ekhagen.

5. Tillsyn, dokumentation och uppföljning

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Länsstyrelsen ansvarar för regelbunden tillsyn av reservatet.

6. Sammanfattning och prioritering av planerade skötselåtgärder

Tabell 2. Sammanfattning och prioritering av skötselplanens åtgärder. Prioritering inom intervall 1–3 där 1 är högsta prioritet att genomföra.

Skötselåtgärd	När	Skötsel- område	Vem	Prioritet	Finansiering
Röjning, avverkning och plockhuggning i hagmarken	Snarast och upprepat	1	Länsstyrelsen	1	Skötselanslaget
Stängsel och bete i hagmarken	Snarast	1	Länsstyrelsen	1	Skötselanslaget, på sikt Miljöersättning Jordbruksverket
Plantering av hassel, apel, rönn, nypon och hagtorn	Efter merparten av restaureringshuggningar/röjningar är genomförda	1	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget
Selektivhuggning/ringbarkning av gran	Snarast alt vid behov	2, 4	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget
Eventuell plantering av lönn, hassel, bok, lind m m på hygget	Snarast	5	Länsstyrelsen	1	Skötselanslaget
Röjning av lövbestånd på hygget	Vid behov	5	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget
Röjning av gran	Vid behov	Hela området utom 3	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget
Diversitetsröjning	Vid behov	4	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget
Utmärkning av reservatets gränser	Omgående	Hela området	Länsstyrelsen	1	Skötselanslaget
Iordningställande och underhåll av informationsskyltar	Omgående, därefter vid behov	Vid p-plats och busshållplats	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget
Underhåll av 1-2 rastplatser	Vid behov	2	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget

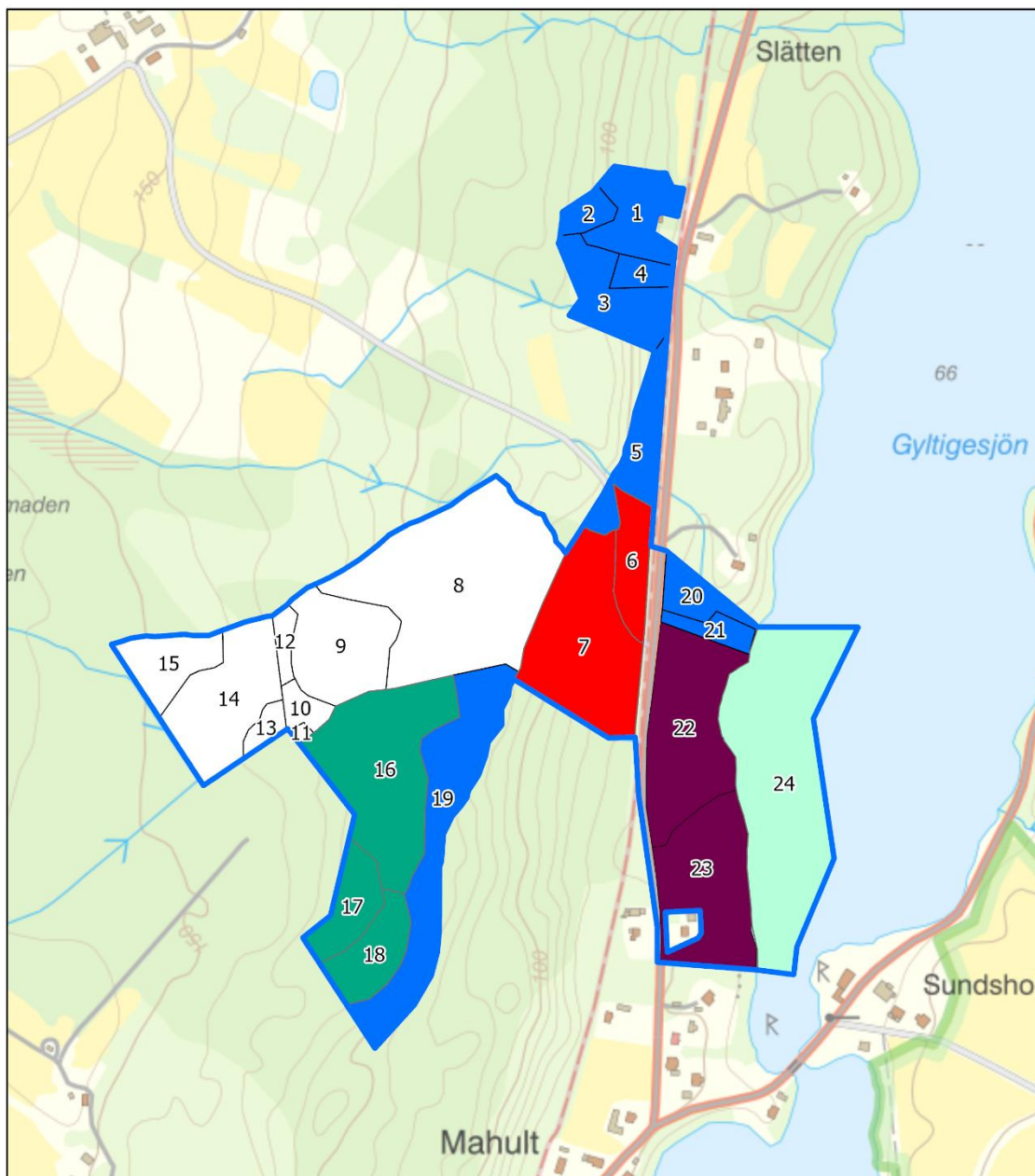
Skötselåtgärd	När	Skötsel- område	Vem	Prioritet	Finansiering
Underhåll av 1-2 p-platser	Vid behov	Utmed landsvägen	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget
Uppföljning av bevarandemål och skötselåtgärder	Enligt uppföljningsplan	Hela området	Länsstyrelsen	2	Skötselanslaget

7. Kartor

7.1 Översiktskarta

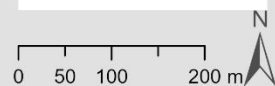

7.2 Skötselkartor

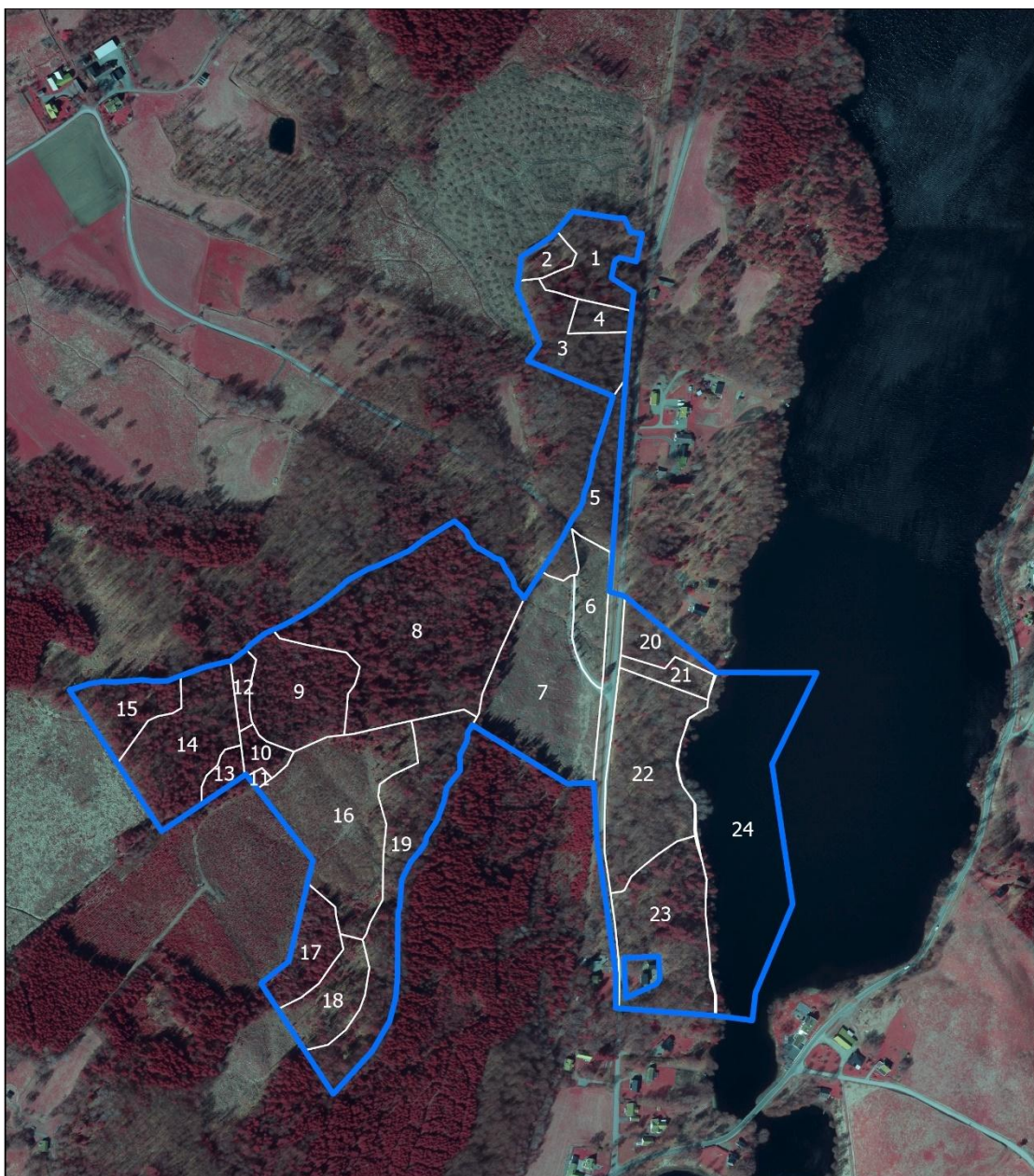

Skötselkarta 1 Mahults naturreservat, Halmstads kommun

- 1 Selektivhuggning, röjning, bete - trädklädd hagmark
- 2 Selektivhuggning, granröjning - bokskog, bäckravin
- 3 Ingen åtgärd - blandskog, blandsumpskog
- 4 Selektivhuggning, granröjning - lövskog, blandskog, tallsumpskog
- 5 Plantering, röjning - ädellövskog, blandskog
- 6 Ingen åtgärd - vattenområde
- 1-24 Avdelningsnummer

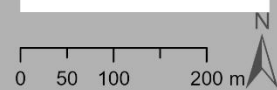

Illustrationskarta till skötselplan för
Mahults naturreservat
© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

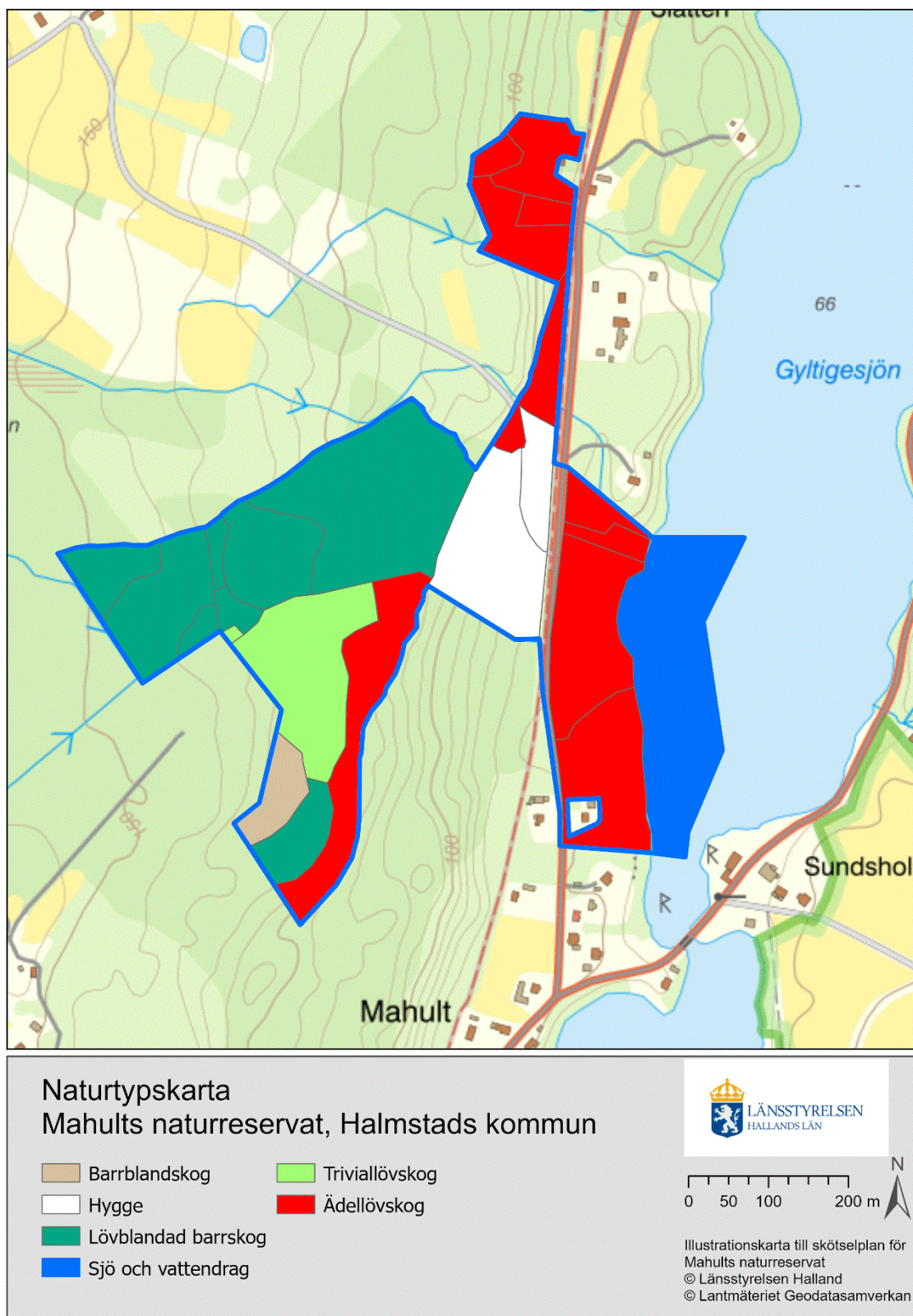
Skötselkarta 2
Mahults naturreservat, Halmstads kommun

Avdelningar 1-24

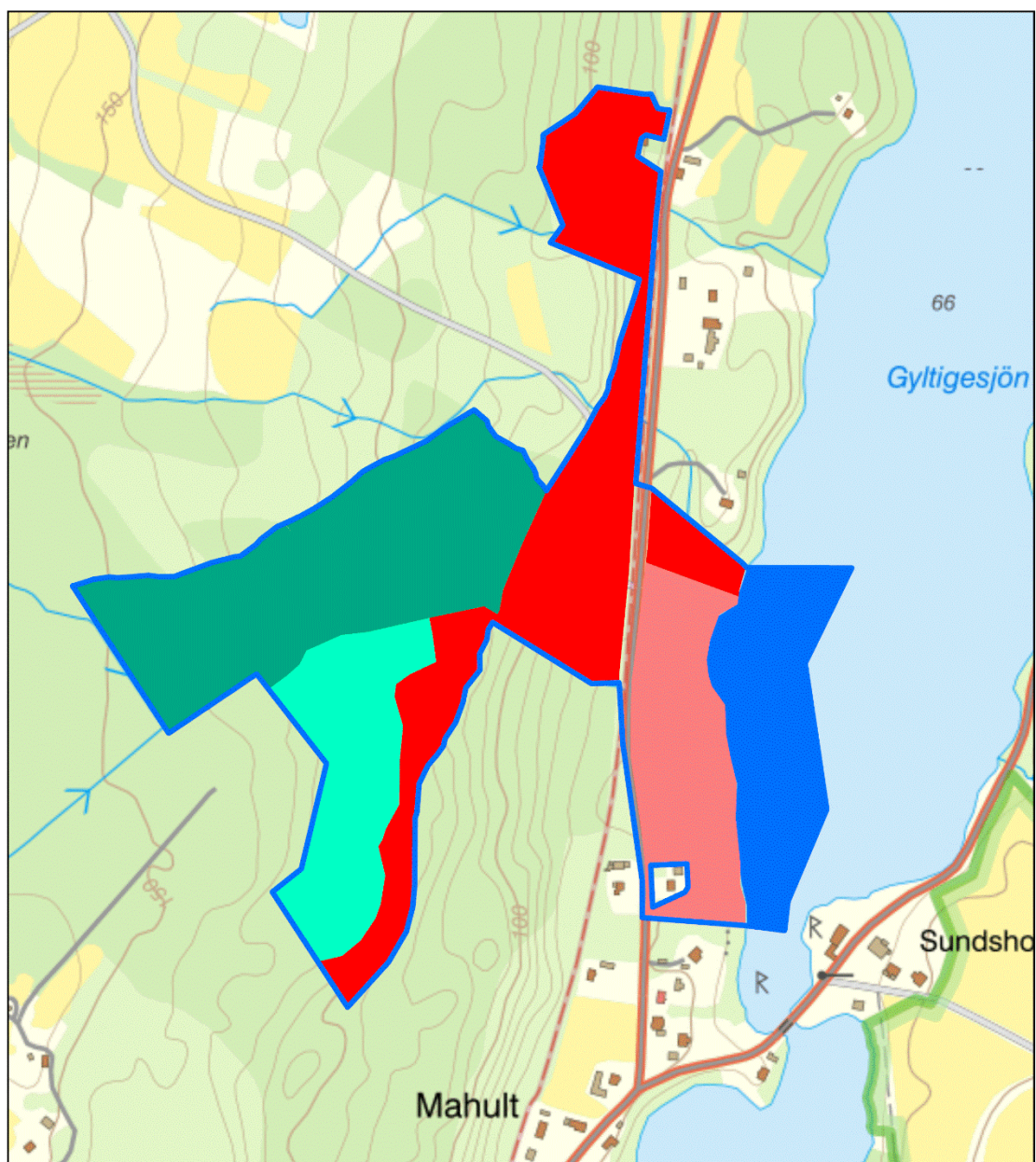

Illustrationskarta till skötselplan för
Mahults naturreservat
© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

7.3 Naturtypskarta

7.4 Målnaturtypskarta

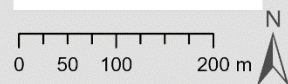

Målnaturtypskarta

Mahults naturreservat, Halmstads kommun

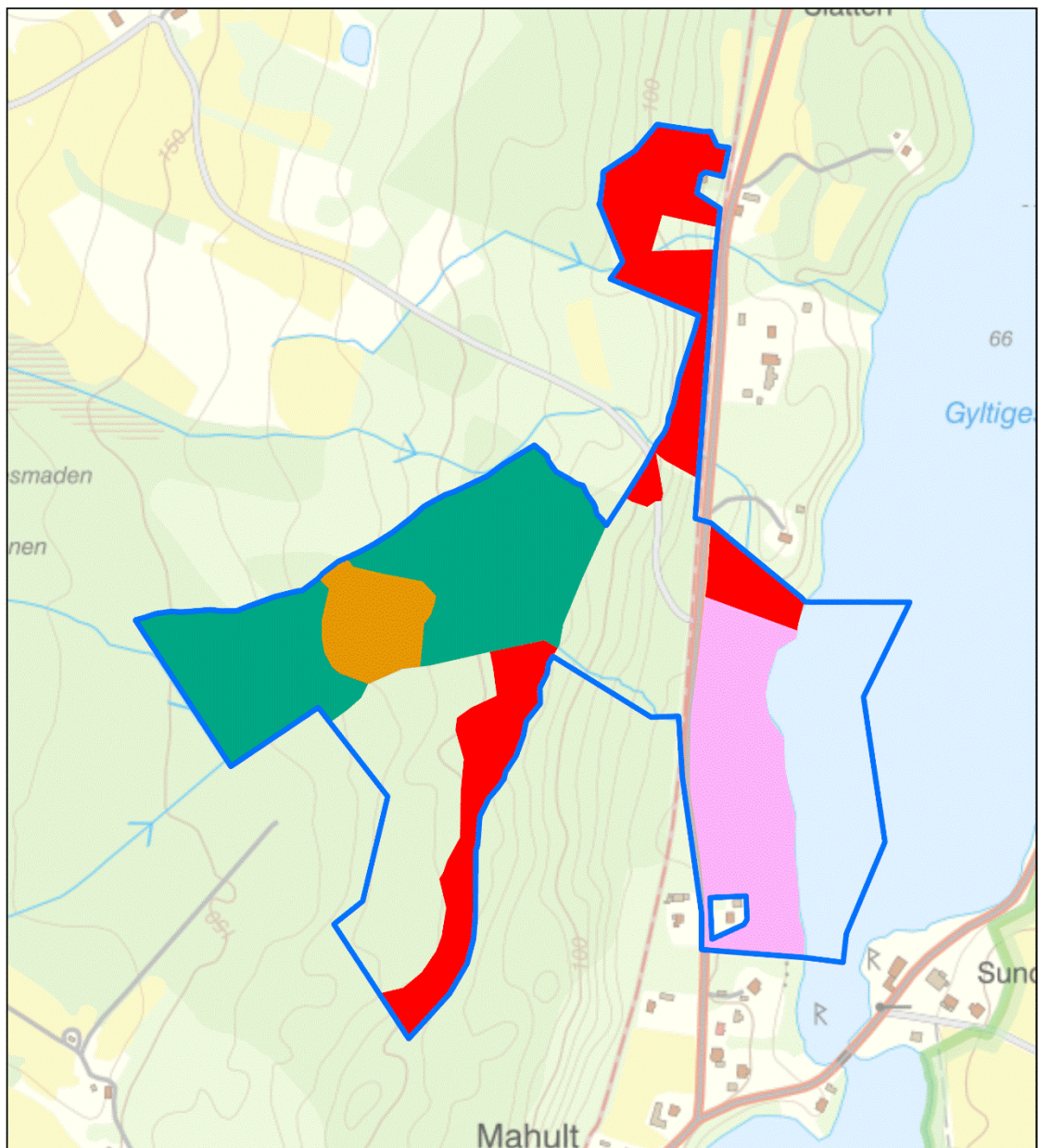
Målnaturtyp

- Blandskog och blandsumpskog utan gran
- Blandskog, blandsumpskog
- Sjö och vattendrag
- Trädklädd hagmark av ädellöv
- Ädellövskog

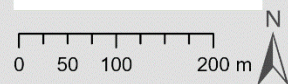
Illustrationskarta till skötselplan för
Mahults naturreservat
© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

7.5 Livsmiljötyper enligt Natura 2000

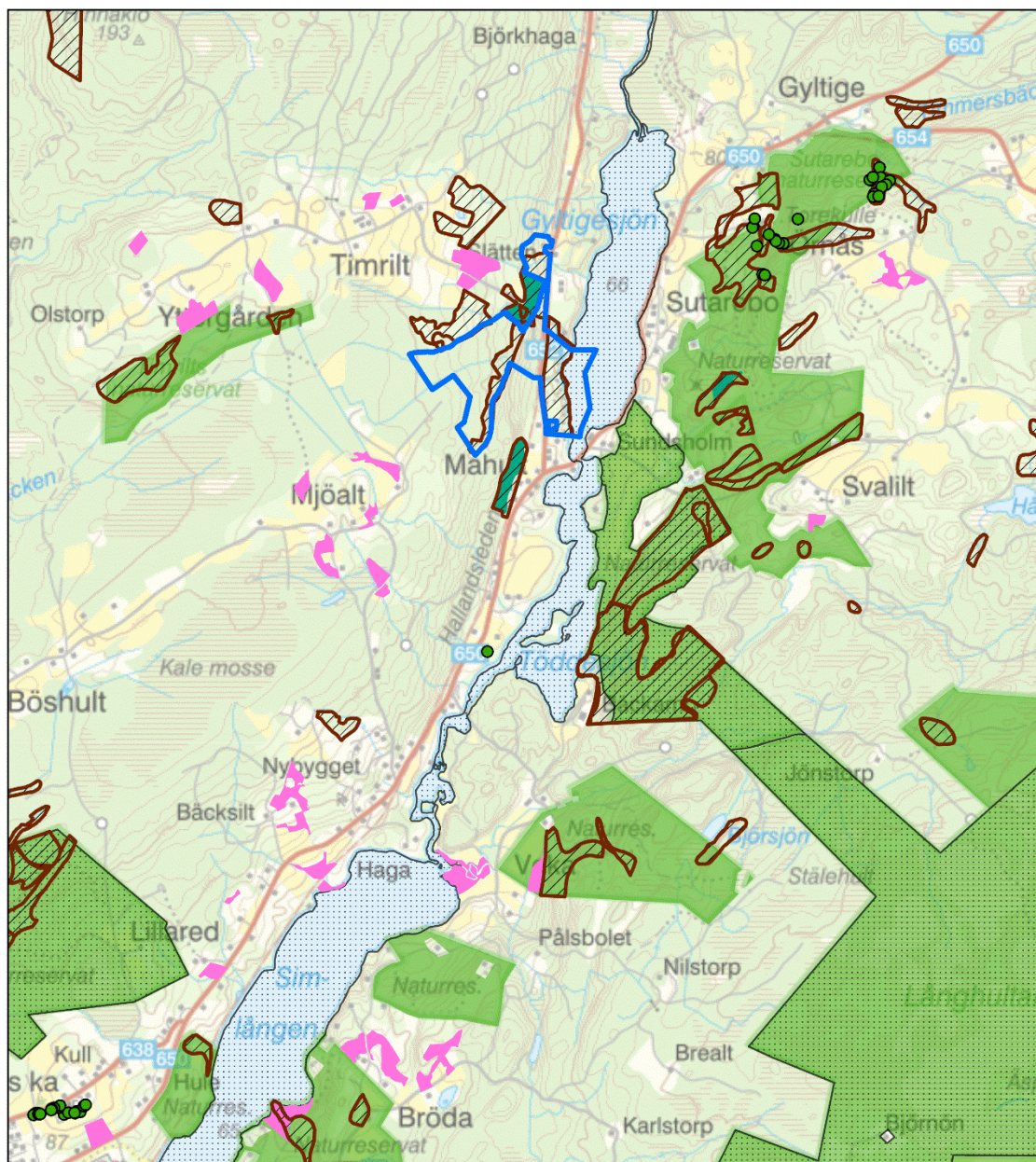
Natura 2000 naturtyper Mahults naturreservat, Halmstads kommun

- Näringsfattig bokskog 9110
- Skogbevuxen myr 91D0
- Trädklädd betesmark 9070
- Västlig taiga 9010

Illustrationskarta till skötselplan för
Mahults naturreservat
© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

7.6 Naturvärden och skyddade naturområden

Naturvärden och naturskydd Mahults naturreservat, Halmstads kommun

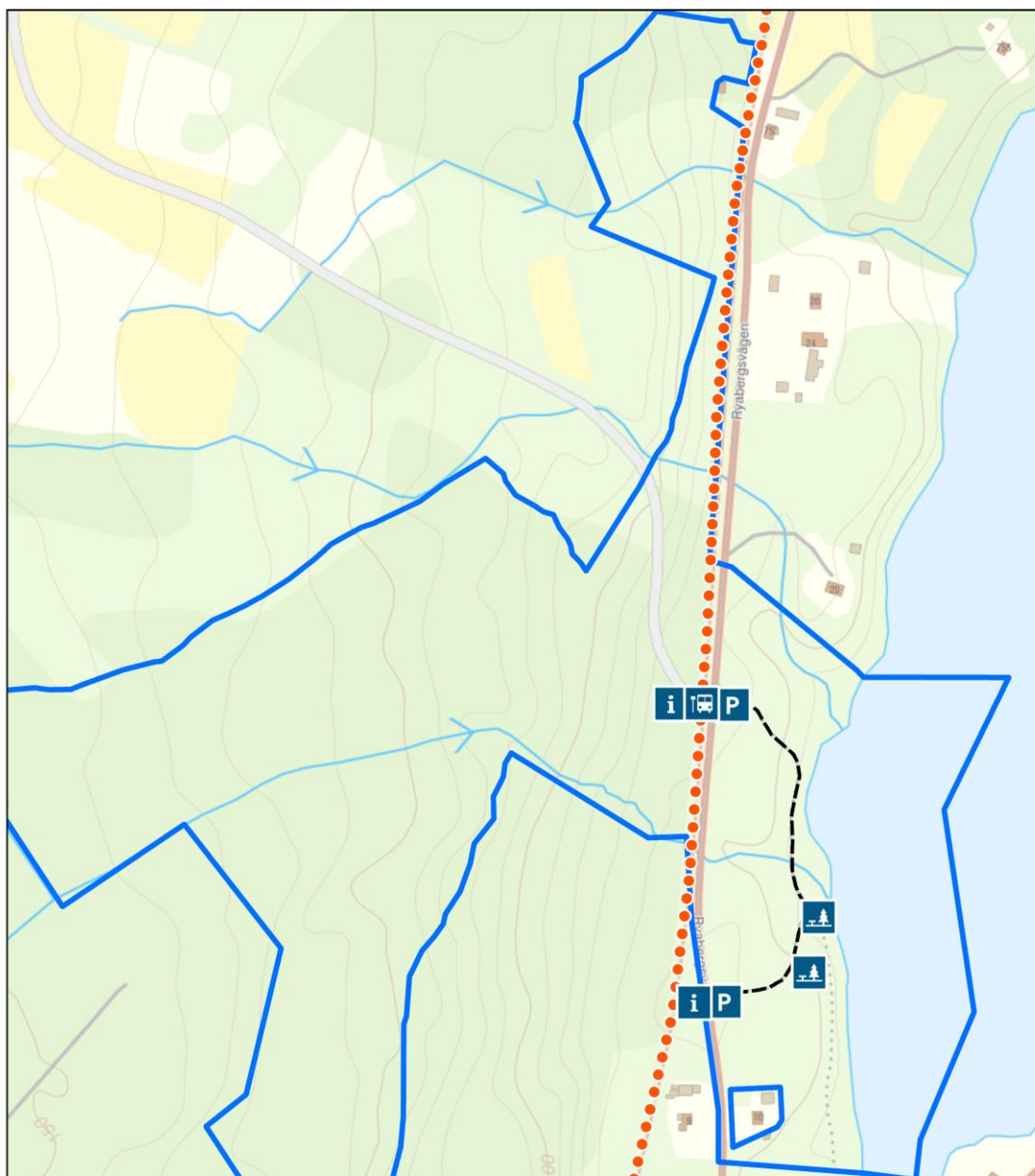
- Inventerade skyddsvärda träd
- Biotopskydd och Naturvårdsavtal
- Värdefulla ängs- och betesmarker
- Natura 2000
- Nyckelbiotop och naturvårdesobjekt
- Naturreservat

0 0,5 1 km

Illustrationskarta till skötselplan för
Mahults naturreservat
© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan
© Skogsstyrelsen
© Naturvårdsverket

7.7 Friluftsliv

Friluftslivskarta Mahults naturreservat, Halmstads kommun

Friluftsanordningar

P P-plats

i Informationsskylt

i Busshållplats

R Rastplats

--- Stig

●● Cykelled och Hallandsleden

0 50 100 m

Illustrationskarta till skötselplan för
Mahults naturreservat
© Länsstyrelsen Halland
© Lantmäteriet Geodatasamverkan

LÄNSSTYRELSEN
HALLANDS LÄN